Manara - Eco

Jméno růže

Barvy: Simona Manara

ARGO

Umberto Eco

Jméno růže

Ilustroval Milo Manara

Z italských originálů Il nome della rosa I a II, vydaných nakladatelstvím Oblomov edizioni v Miláně v letech 2023 a 2025, přeložila Alice Flemrová.
Grafická úprava a sazba podle originálu Jiří Nevěřil.
Jazyková redakce Monika Štefková
Jazyková korektura Eva Brucknerová.
Odpovědný redaktor Richard Klíčník.
Technický redaktor Milan Dorazil.
Vydalo nakladatelství Argo,
Milíčova 13, 130 00 Praha 3,
www.argo.cz, argo@argo.cz,
jako 48. svazek velké řady edice Argomiks
roku 2026 jako svou 6 234. publikaci
Vytiskla tiskárna PBtisk.

ISBN 978-80-257-5132-9

Aktuality o našich titulech můžete sledovat na www.facebook.com/argo.cz
O komiksech na www.facebook.com/argomiks

Naše knihy distribuuje knižní velkoobchod KOSMAS
sklad: Za Halami 877, 252 62 Horoměřice
tel. 226 519 383, e-mail: odbyt@kosmas.cz
www.firma.kosmas.cz
Knihy je možno pohodlně zakoupit v internetovém přátelském knihkupectví
www.kosmas.cz

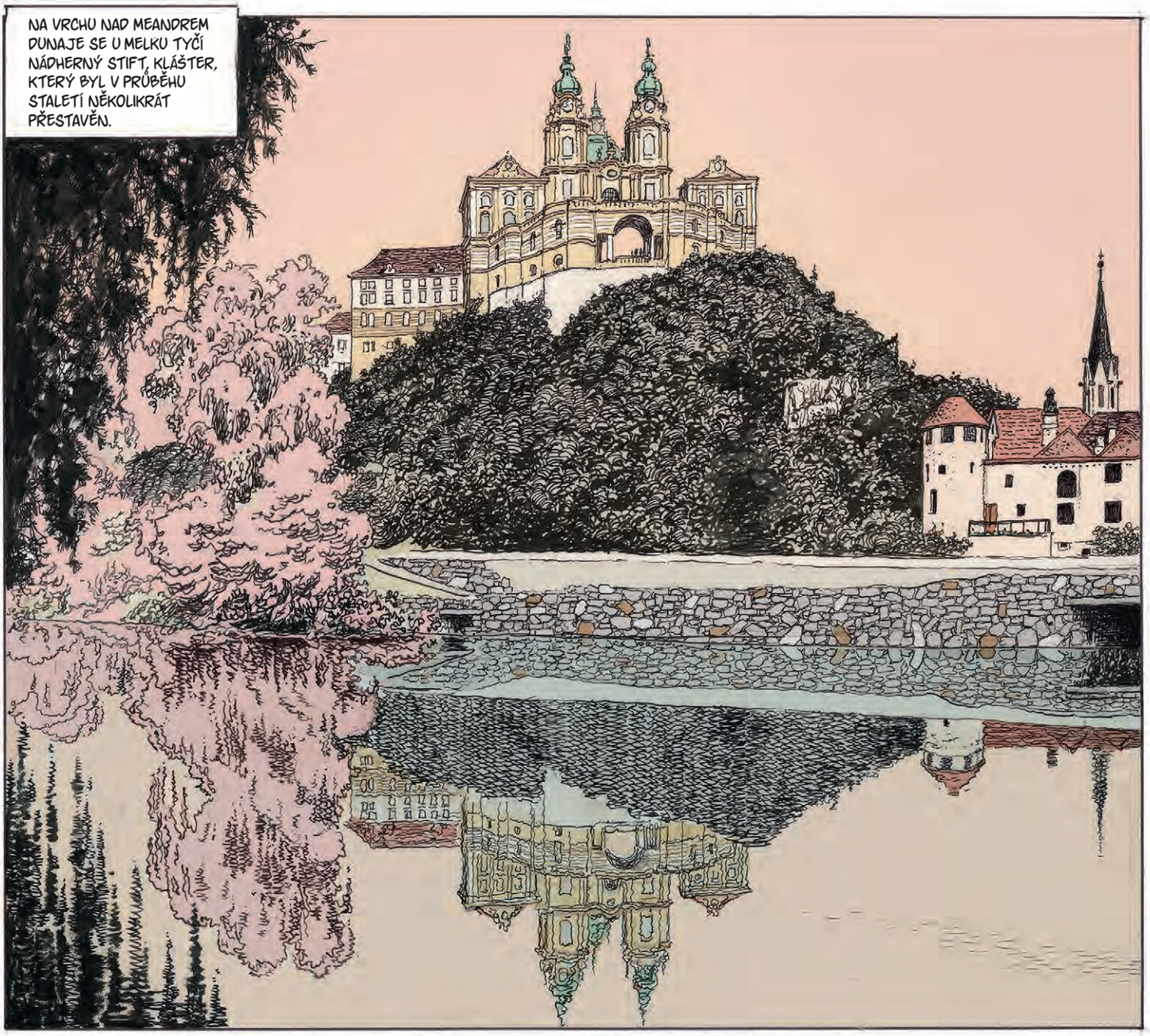
NA VRCHU NAD MEANDREM DUNAJE SE U MELKU TYČÍ NÁDHERNÝ STIFT, KLÁŠTER, KTERÝ BYL V PRŮBĚHU STALETÍ NĚKOLIKRÁT PŘESTAVĚN.

JEL JSEM TAM KONCEM SRPNA 1968 PÁTRAT PO STOPÁCH JEDNOHO STARÉHO RUKOPISU, JAK JINAK. PSALO SE O NĚM V KNIZE JISTÉHO ABBÉHO VALLETA...

TA KNIHA SE JMENOVALA „LE MANUSCRIPT DE DOM ADSON DE MELK, TRADUIT EN FRANÇAIS D'APRÉS L'ÉDITION DE DOM J. MABILLON" A DOSTALA SE MI DO RUKOU 16. SRPNA 1968 V PRAZE.

PŘI ČEKÁNÍ NA JEDNU MNĚ DRAHOU OSOBU JSEM TEXT TAKŘKA NA JEDEN ZÁTAH PŘELOŽIL DO VELKÝCH SEŠITŮ Z KNIHKUPECTVÍ JOSEPHA GIBERTA, DO NICHŽ SE TAK PĚKNĚ PÍŠE, MÁTE-LI MĚKKÉ PERO.

O PÁR DNÍ POZDĚJI TO NEBOHÉ MĚSTO OBSADILY ODDÍLY SOVĚTSKÉ ARMÁDY. NAŠTĚSTÍ SE MI PODAŘILO DOJET NA HRANICE S RAKOUSKEM A DO LINCE...

... ODTAMTUD MĚ ODVEZLI DO VÍDNĚ, KDE JSEM SE SEŠEL S OSOBOU, NA KTEROU JSEM ČEKAL, A SPOLU JSME SE VYDALI PROTI PROUDU DUNAJE. NEŽ JSME DORAZILI DO SALZBURGU, JEDNÉ TRAGICKÉ NOCI V HOTÝLKU NA BŘEHU MONDSEE...

... OSOBA, S NÍŽ JSEM CESTOVAL, ZMIZELA A S NÍ I KNIHA ABBÉHO VALLETA. MNĚ ZŮSTALO NĚKOLIK VLASTNORUČNĚ POPSANÝCH SEŠITŮ A VELKÁ PRÁZDNOTA V SRDCI.

O PÁR MĚSÍCŮ POZDĚJI JSEM V PAŘÍŽI, V KNIHOVNĚ SAINTE-GENEVIÈVE, NAŠEL SBÍRKU VETERA ANALECTA, K NÍŽ ODKAZOVAL VALLET. SNAD NEMÁ CENU ŘÍKAT, ŽE V NÍ ŽÁDNÝ RUKOPIS ADSA ČI ADSONA Z MELKU NEBYL.

PRAVDĚPODOBNĚ BYCH SI DOSUD LÁMAL HLAVU, ODKUD SE PŘÍBĚH ADSA Z MELKU VZAL, KDYBYCH V ROCE 1970 NEOBJEVIL NA PULTĚ MALÉHO ANTIKVARIÁTU NA CORRIENTES V BUENOS AIRES KNÍŽEČKU OD MILA TEMEŠVÁRA...

... BYL TO PŘEKLAD UŽ NESEHNATELNÉHO GRUZÍNSKÉHO POJEDNÁNÍ „O VYUŽITÍ ZRCADEL PŘI HŘE ŠACHU“ A V NĚM JSEM KE SVÉMU VELKÉMU PŘEKVAPENÍ NAŠEL ČETNÉ CITÁTY Z ADSOVA RUKOPISU, S TÍM ROZDÍLEM, ŽE ZDROJEM NEBYL VALLET, NÝBRŽ OTEC ATHANASIUS KIRCHER.

EPIZODY V NĚM ZMÍNĚNÉ ZCELA ODPOVÍDALY TĚM Z RUKOPISU PŘELOŽENÉHO VALLETEM.

TUDÍŽ SE TEĎ CÍTÍM OPRÁVNĚN VYPRÁVĚT SVOBODNĚ, JEN Z PROSTÉ CHUTI FABULOVAT, PŘÍBĚH ADSA Z MELKU, JENŽ NENÍ NIČÍM SLAVNĚ VÁZÁN K NAŠÍ DOBĚ, PROTOŽE JE TO PŘÍBĚH KNIH, A NE KAŽDODENNÍCH BĚD A MŮŽE NÁS PŘIMĚT, ABYCHOM SPOLU S VELKÝM TOMÁŠEM KEMPENSKÝM PRONESLI: „IN OMNIBUS REQUIEM QUAESIVI, ET NUSQUAM INVENI NISI IN ANGULO CUM LIBRO.“

NA POČÁTKU BYLO SLOVO A TO SLOVO BYLO U BOHA. A TO SLOVO BYLO BŮH. DOSPĚL JSEM NA KONEC SVÉHO HŘÍŠNÉHO ŽIVOTA, ŠEDIVÝ A STÁR JAKO SÁM SVĚT. ZTĚŽKLÝ A CHURAVÝ, ZAVŘENÝ V CELE MILOVANÉHO KLÁŠTERA V MELKU, CHYSTÁM SE TEĎ ZANECHAT NA TOMTO PERGAMENU SVĚDECTVÍ O ÚŽASNÝCH I HROZIVÝCH UDÁLOSTECH, JICHŽ JSEM BYL V MLÁDÍ, NA SKLONKU LÉTA PÁNĚ 1327, ÚČASTEN.

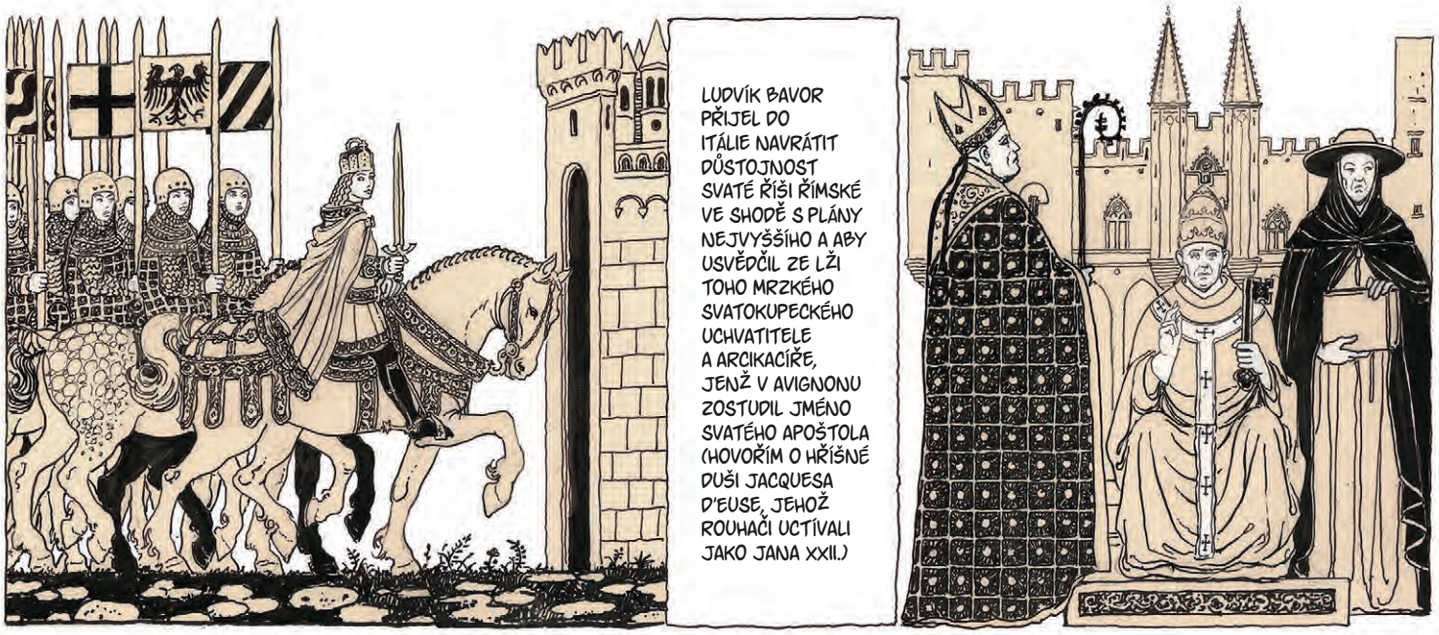
LUDVÍK BAVOR PŘIJEL DO ITÁLIE NAVRÁTIT DŮSTOJNOST SVATÉ ŘÍŠI ŘÍMSKÉ VE SHODĚ S PLÁNY NEJVYŠŠÍHO A ABY USVĚDČIL ZE LŽI TOHO MRZKÉHO SVATOKUPECKÉHO UCHVATITELE A ARCIKACÍŘE, JENŽ V AVIGNONU ZOSTUDIL JMÉNO SVATÉHO APOŠTOLA (HOVOŘÍM O HŘÍŠNÉ DUŠI JACQUESA D'EUSE, JEHOŽ ROUHAČI UCTÍVALI JAKO JANA XXII.)

ROKU 1314 TOTIŽ PĚT NĚMECKÝCH KURFIŘTŮ ZVOLILO VE FRANKFURTU LUDVÍKA BAVORA SVRCHOVANÝM SPRÁVCEM SVATÉ ŘÍŠE ŘÍMSKÉ, AVŠAK TÉHOŽ DNE ZVOLIL NA PROTĚJŠÍM BŘEHU MOHANU FALCKÝ KURFIŘT A KOLÍNSKÝ ARCIBISKUP DO TÉŽE FUNKCE FRIDRICHA I. HABSBURSKÉHO. DVA CÍSAŘI NA JEDEN TRŮN A JEDINÝ PAPEŽ PRO OBA: TAKOVÁ SITUACE SE STALA PŘIČINOU VELIKÉHO NEPOŘÁDKU...
LUDVÍK BAVOR V ROCE 1322 SVÉHO RIVALA FRIDRICHA PORAZIL. JAN XXII., KTERÝ SE JEDINÉHO CÍSAŘE OBÁVAL JEŠTĚ VÍCE NEŽ DVOU, VÍTĚZE EXKOMUNIKOVAL A TEN NA TO REAGOVAL TÍM, ŽE PAPEŽE PROHLÁSIL ZA KACÍŘE. PŘEDPOKLÁDÁM, ŽE PRÁVĚ V TÉ CHVÍLI SPATŘIL LUDVÍK VE FRANTIŠKÁNECH, PAPEŽOVÝCH NEPŘÁTELÍCH, SVÉ MOCNÉ SPOJENCE. HLÁSÁNÍM CÍRKEVNÍ CHUDOBY FRANTIŠKÁNI POSILOVALI MYŠLENKY CÍSAŘSKÝCH TEOLOGŮ MARSILIA Z PADOVY A JANA Z JANDUNU.

JE TŘEBA ŘÍCI, ŽE PRÁVĚ V ONOM ROCE FRANTIŠKÁNI VYSLYŠELI ŽÁDOST „SPIRITUÁLŮ" A PROHLÁSILI KRISTOVU CHUDOBU ZA PRAVOU VÍRU. TAKOVÁ TEDY BYLA SITUACE, KDYŽ JSEM BYL JÁ – TEHDY BENEDIKTINSKÝ NOVIC Z KLÁŠTERA V MELKU – POSTAVEN PO BOK VZDĚLANÉHO FRANTIŠKÁNA BRATRA VILÉMA Z BASKERVILLU, KTERÝ SE CHYSTAL VYRAZIT NA MISI, JEŽ HO MĚLA ZAVÉST DO SLAVNÝCH MĚST A PRASTARÝCH OPATSTVÍ. STAL JSEM SE TAK JEHO PÍSAŘEM A ZÁROVEŇ I UČEDNÍKEM A BYL JSEM SPOLU S NÍM SVĚDKEM UDÁLOSTÍ, KTERÉ SI ZASLOUŽÍ, ABY BYLY PŘEDÁNY PAMĚTI PŘÍŠTÍCH POKOLENÍ. COŽ PRÁVĚ ČINÍM.

NEVÍM, JAKÉ JE POSLÁNÍ MÉHO UČITELE.
VÍM JEN TO, ŽE JSME VYRAZILI DNES RÁNO
ZA VÝCHODU SLUNCE, HNED PO JITŘNÍ MODLITBĚ,
POTÉ CO JSME V JEDNÉ VESNICI V ÚDOLÍ VYSLECHLI MŠI,
A NYNÍ STOUPÁME TĚMITO STRMÝMI HORAMI SMĚREM
K JEDNOMU BENEDIKTINSKÉMU OPATSTVÍ,
JEHOŽ OPAT SE STAVÍ PROTI KACÍŘSKÉMU
A ZKORUMPOVANÉMU PAPEŽI. JE KONEC LISTOPADU
A JE TU OPRAVDU STRAŠNÁ ZIMA...

TYTO HORY BUDÍ HRŮZU, JSOU VŠAK I PŘEKRÁSNÉ, MISTŘE.
MŮJ DOBRÝ ADSO, KRÁSA UNIVERZA JE DÁNA NEJEN JEDNOTOU V PESTROSTI, NÝBRŽ I PESTROSTÍ V JEDNOTĚ.
MISTŘE, MOHU TAKY OCHUTNAT TY PODIVNÉ BYLINY, KTERÉ ŽVÝKÁTE A KTERÉ OBČAS TRHÁTE NA KRAJÍCH LOUKY ČI HVOZDU?
BYLINY, KTERÉ JSOU DOBRÉ PRO STARÉHO FRANTIŠKÁNA, NEJSOU DOBRÉ PRO MLADÉHO BENEDIKTINA.
PODÍVEJ, TAM NAHOŘE JE OPATSTVÍ. BOHATÉ OPATSTVÍ. OPAT SE RÁD PŘEDVÁDÍ PŘI VEŘEJNÝCH PŘÍLEŽITOSTECH.

NĚKDO SE BLÍŽÍ.

VÍTEJTE, PANE...

NEDIVTE SE, ŽE TUŠÍM, KDO JSTE, NEBOŤ VAŠE NÁVŠTĚVA NÁM BYLA OHLÁŠENA. JÁ JSEM REMIGIO Z VARAGINE, KLÁŠTERNÍ CELERÁŘ. A JESTLI VY JSTE, JAK SI MYSLÍM, BRATR VILÉM Z BASKERVILLU, JE TŘEBA O TOM ZPRAVIT OPATA.

TY, JDI DÁT NAHORU VĚDĚT, ŽE NÁŠ NÁVŠTĚVNÍK PRÁVĚ VJÍŽDÍ DO HRADEB!
JÁ VÁM DĚKUJI, PANE CELERÁŘI, A VÁŽÍM SI VAŠÍ ZDVOŘILOSTI, ŽE JSTE PŘERUŠIL PRONÁSLEDOVÁNÍ, ABYSTE MĚ MOHL POZDRAVIT. BUĎTE VŠAK BEZ OBAV, KŮŇ TUDY PROBĚHL A VYDAL SE PO STEZCE VPRAVO.

KDY JSTE HO VIDĚLI?
NEVIDĚLI JSME HO, ALE JESTLI HLEDÁTE BRUNELLA, MUSÍ BÝT JEDINĚ TAM, KDE JSEM ŘEKL.

NO TAK, JE ZŘEJMÉ, ŽE HLEDÁTE OPATOVA KONĚ BRUNELLA, NEJRYCHLEJŠÍHO KONĚ Z VAŠÍ JÍZDÁRNY, PĚT STOP VYSOKÉHO, S ČERNOU SRSTÍ, HONOSNÝM OHONEM, MALÝMI KULATÝMI KOPYTY, DROBNOU HLAVOU, TENKÝMA UŠIMA A VELKÝMA OČIMA.

POHYB! HONEM! NAJDĚME TOHO KONĚ!

VÍTEJTE, BRATŘE VILÉME!

DĚKUJI, ABBONE. MÁM VELIKOU RADOST, ŽE MOHU VSTOUPIT DO KLÁŠTERA VAŠÍ MAGNIFICENCE, JEHOŽ SLÁVA PŘEKONALA HORY. PŘICHÁZÍM JAKO POUTNÍK VE JMÉNU NAŠEHO PÁNA.

ALE PŘICHÁZÍM I JMÉNEM NAŠEHO PÁNA ZDE NA ZEMI, JAK SE DOZVÍTE Z DOPISU, JEJŽ VÁM PŘINÁŠÍM.
VÁŠ PŘÍJEZD BYL NICMÉNĚ OHLÁŠEN I JINÝMI LISTY OD MÝCH SPOLUBRATŘÍ.

NYNÍ VŠAK VSTUPME DOVNITŘ A OBČERSTVĚTE SE. JÁ VÁS PŘIJDU NAVŠTÍVIT POZDĚJI, JEN CO SE ZOTAVÍTE PO CESTĚ A ODPOČINETE SI.

POJĎME,
CELERÁŘ VÁS ZAVEDE
DO VAŠICH PŘÍBYTKŮ.

